

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V. évf. 6. szám

2000. JÚNIUS

Június 25. Úrnapja

Te Deum

Isten, téged dicsérünk, téged Úrnak mi is vallunk. Téged, örök Isten, minden földi állat dicsér. Tenéked mennyei angyalok, és mennyei fejedelmek, Tenéked Cherubim és Seraphim mindenkoron énekelnek: Szent Isten, szent Úr, szent Úristen, dicső király. Teljes mennyország és föld felséges dicsőségeddel. Téged apostolok társasággal dicsérnek, Téged szent próféták vígassággal dicsérnek, Téged kínvallott mártírok, kik éretté megholtak, Téged ez világ szerént Anyaszentegyház dicsér, Felséges magasságnak ő Istenét, Mi tisztelendő Urunk, egyetlen Fiadat, Szentlelket, minket megvígasztalót. Te, Krisztus, vagy dicső király. Te Atyaistennek vagy örökséges fia. Te megváltásra emberséget felvenni Máriának szent méhét nem utálad. Te örök halált meggyőzvénn mennyei szent kapukat nekünk megnyitál. Te ülsz Istennek jobbjára, Atyának dicsőségében. Hiszünk eljövendő bírónak. Téged azért Uram mi kérünk, hogy minket segélj, kiket szent véredel megváltál. Szentid közzé örök dicsőségben minket számlálj. Üdvözítsd te népedet, Uram Isten, és megáldjad te maradékaidat. És tarts meg minket, és el-felvígy az örök dicsőségbe! Minden naponként téged, Úristen, dicsérünk. És Uram, te nevedet örökké, mindörökké dicsérjük. Méltólj, Uram Isten, minket őrizned ez napon bűn nélkül. Légy irgalmas, Uram Isten, bűnösöknek, légy irgalmas nekünk. Legyen te szent irgalmasságod mihozzánk, mert minekünk te vagy oltalmunk. Tebenned bízunk, Úristen, azért örökké mi élünk. Amen.

(A Peer-kódexből, XVI.sz. eleje)

Június 4. Urunk mennybemenetele

„Az Úr Sion szent hegyén fölment a magasba”

(Zs. 67,18)

A hagyomány szerint az Olajfák hegyének legmagasabb pontján az Úr „kezét felemelve megáldotta” tanítványait. „Áldás közben eltávozott tőlük és felment a mennybe.” (Lk 24,50)

Szentföldön a mennybemenetel kápolnája, melyet a keresztesek után mecset alakúvá építettek át a mohamedánok, ma is őrzi üveglap alatt azt a követ, melyen Jézus lábnyomait vélhetjük felfedezni. Mivel a mohamedánok prófétának tartják Jézust, ezért a ferencesek a mennybemenetel ünnepén itt misézhetnek, a többi, különböző ritusú keresztények pedig a kápolna udvarában. Ezen a szent helyen különösen megragadja a zarándokot a Feltámadott jelenléte. Valószínűleg szomorúság is vegyülhetett a csodálkozó apostolok szívébe, mikor a felhő eltakarta szemük elől a szeretett Mestert. A húsvét utáni élmények, a feltámadás, az emmauszi találkozás, az egyház kialakulásának mozzanatai ott zsongtak lelkükben. De eszükbe jutott a galileai bátorítás is, amit Jézus mondott, amikor a küldetést kapták: „Én veletek vagyok mindennap, a világ végéig” (Mt 28,20). Most döböntek rá a tanítványok, hogy mennyire tiszteletben tartja az Úr az emberi szabadságot. Az övéket és a miénket. Amikor valamit meg kell oldanunk, most már nem lehet fizikai értelemben Hozzá szólnunk. Imában azonban igen - és jó ezután meghozni a döntést minden ügyeinkben. Nem hagyott bennünket árván: pünkösdkor elküldte a Vigasztaló Szentlelket, akinek sugallatai nélkül semmire sem mennénk, akinek jelenléte erővel tölt el.

Amikor a mennybemenetelkor a tanítványok csak állnak, állnak és bámulnak a távozó szeretett alakja után, angyalok rázzák fel őket csodálkozásukból. „Galileai férfiak, mit álltok itt égre emelt tekintettel?” (ApCsel. 1,9) Ekkor tudatosul bennük, hogy most már egyedül kell tovább indulni. Küldetésük van, küldetésünk van. Győzött a jó, be kell kapcsolódnom a megváltás művébe szürke kis hétköznapjaimmal, keresztjeimmel. És ez így folytatódik a végső eljövételig.

Ha az Úr akarta volna, egyszerre is ünnepelehetnénk húsvétot, mennybemenetelt és pünkösdöt. De így, többszörösen, jobban átélhető, ahogyan ránk sugározza szeretetét. Mi meg ezt a szeretetet új teremtménnyé válva egymásra kell hogy sugározzuk. Pünkösdkor értették meg a tanítványok, hogy a hátralévő történelem a kibontakozás lesz, melyben a Szentlélek bennünk bizonykodik. Most, 2000-ben, a Szentháromság évében mi éljük tovább az apostolok cselekedeteit.

Keglevich Lászlóné

Június 11.-12. Pünkösd

Fohász

„Újítsd meg korunkban, mint egy új Pünkösdben csodás tetteidet, és add meg szent Egyháznak, hogy egyöntetűen, kitartóan és állhatatosan imádkozzék Máriával, Jézus anyjával, Szent Péter vezetésével azért, hogy kiterjedjen az isteni Megváltó országa, az igazság és igazságosság, a szeretet és a béke országa. Amen.”
(XXIII. János pápa imája a II. Vatikáni zsinat megnyitása előtt)

Június 18.
Szentháromság vasárnapja

Kincs

Jóságos Atya,
szerető Testvér,
hűséges Barát:

Ők az én kincsem.

Mert Ők hárman – az Isten.

Jüling Erika

Fogadom

Ma be akarom fogni a
számát,
ha gonosz szó perzseli
nyelvemet;
ma nagy levegőt veszek,
mielőtt egy meggondolatlan
kijelentéssel
megmérgezném a hangulatot;
ma belátó leszek,
és nem szedem lajstromba
embertársaim hibáit;
ma szeretnék olyasmit tenni,
ami nehezemre esik -
de valakinek segít a
talpraállásban.

Christa C. Kokol versét abból a
stájerországi szentévi füzetből
fordítottam, amelyet Rác Gá-
bor hozott el nekünk Grácból.

Sz. J.

„Újlaki emlékeim”

Minden plébániának feladata egy „háztörténet”- ün. *historia domus* - vezetése, amelybe folyamatosan jegyzik fel a plébániát ill. az egyházközséget érintő fontosabb eseményeket. Az újlaki *historia domus* írása közel három évszázada kezdődött és hiánytalanul folytatódott egészen századunk derekáig, amikor a kommunista terroruralom idején sokmindent nem volt tanácsos írásban rögzíteni. Házi krónikánkban tehát bizonyos fehér foltok mutatkoznak, melyeket szeretnénk eltüntetni. Kérjük tehát a híveket, hogy akinek emlékei vannak az évtizedekkel ezelőtti újlaki hitelétről, ossza meg velünk azokat írásban vagy szóban. Szeretettel várjuk írásba foglalt emlékezéseiket a plébániai irodán; aki szívesebben mondaná el emlékeit szóban, jelezze ezt telefonszáma megadásával.

János atya

😊 Újlaki arcok 😊

Koncz János

Egyik rokonomnál rejtőzködött eddig az a megfakult, a '30-as évek derekán készült fénykép, amely két ifjú tanárjelöltet: egy mosolygó fiatal nőt és egy fénylő tekintetű fiatalembert ábrázol egy debreceni villamosmegállóban. „Mikor mozdulok, ők ölelik egymást” – hiszen a világháborút követő első békeévben ők lettek a szüleim. Pontosabban: a szüleink, ugyanis négyen cseperedtünk fel a családban.

Gyermekkorom meghatározó éveit a Rákosi-korszakra estek. Apánk álláslehetőségéhez igazodva Szombathelyen telepedett le a család. Bármilyen evilági hátrányokkal is járt a kisvárosi pedagóguspályán, anyánk gondoskodott róla, hogy a szüleitől kapott katolikus hagyományokat gyermekeibe is belépláttálja.

Ötéves lehettem, amikor óvodába kerültem. Biztonságosnak hitt világom egycsapásra összeomlott. Három napig bőgtem a többi gyerektől elhúzódva, amíg Baba óvó néni női fuffanggal elő nem csalogatott önkéntes száműzetésemből. Ma is szeretek félrevonulni.

Bár még csak tízéves múltam, az '56-os forradalom lázas napjainak hangulata, majd a megtorlások félelemtelni léggömb mélyen bevésődtek emlékezetembe. Édesapám akkoriban az egyik helyi gimnázium igazgatója volt. „Ő volt az, aki türelemre intett, s aki éppen nem ávósakasztásról, hanem megbékélésről beszélt” – írta múlt nyáron a Vas Népe nekrológja. Apám látszólag nem volt harcias alkat, mégis, minden óvatosságot sutba vágva és mély felelősségérzettel hajtván, egyedül bement a szovjet katonai városparancsnokhoz és felszólította, hogy csapataival együtt hagyja el Magyarországot. Mint köztudott, egészen más következett. Nálunk: szovjet-magyar osztag éjszakai dörömbölése a lakásajtón, házkutatás, sáros csizmatalp lenyomata a fehér lepedőn, apám letartóztatása és bebörtönzése. Anyámmal nyájas, „együttérző” provokátor próbálkozik, de az okos asszonyi ravaszsággal nem tud mit kezdeni. Azonnal megtapasztaljuk a gyorsan kibontakozó szolidaritást. Ismeretlenek pénzesborítékot csúsztatnak be az ajtó alatt. A suliban észreveszem, hogy bizonyos tanárok megkülönböztetett figyelemmel vesznek körül. Ma is megdobogtatja a szívemet, hogy apám az én összespórolt pénzemből váltotta meg a vonatjegyét, amikor a Kozma utcai börtönből kiszabadulva – betegesen – hazatérhetett Szombathelyre.

Nem emlékszem, hogy a család érzelmi biztonsága édesapám kényszerű távollétében meg-ingott volna. Sőt később sem, amikor apánk jónéhány évig a diktatúra által kiszemelt, nehéz fizikai munkakörökben jutott kenyérkeresethez. Végül általános iskolai tanárként vonult nyugdíjba. Ez már Budapesten történt, minthogy 1961-ben szüleink jobbnak látták, ha a család kikerül a Vas megyei hatalmasságok látóköréből. Ma is emlegetjük, a lakáscsere Isten közvetlenül megtapasztalható segítségével nélkül nem jött volna létre.

Középkisiskolás, majd közgazdasági egyetemi éveim alatt testben és lélekben meglehetősen távol kerültem az anyaszentegyháztól. Az egy igaz élő Isten elsüllyedt számomra, mintha egy gyermekjáték lett volna, amely a nagyfiút már nem érdekli. El tudom képzelni, édesanyámat ez mennyire bántotta, mégis – és ez rendkívüli erény – soha semmilyen jelét sem adta rosszallásának. „Csak” imádkozott, mint mindig. És meghallgatásra talált, mint mindig.

1969-ben házasodtunk össze feleségemmel, Katalin. Ekkor már egy éve dolgoztunk, ő közgazdászként, én számítógép-programozóként. A közgazdászkarriernek hamar befellegzett. Ugyanis sorban születtek a gyermekeink: Levente, Balázs, Ádám. Már az első években mindketten nagyon szépnek, egyúttal érthetetlennek találtuk ezt. A megtapasztalt boldogság ugyanis messze nem állt arányban csekély erőfeszítésünkkel. Csodálatos módon együtt és egyszerre ébredtünk rá, hogy ez Isten ingyenes ajándéka. Sok lelki segítséget kaptunk a hazataláláshoz, a legtöbbet talán Turcsik György atyától. Fiaink bekerültek a Regnum Marianumba, amelynek lelkesége, sokszínű közösségi élete meghatározóvá vált számukra. Gyermekeink felnőttek, csupán a legfiatalabb koptatja még közülük az iskolapadot. Ma már ők adják tovább az ifjabb generációnak, amit egykor tanultak. Ez így van jól. Feleségem harmincegy év múltán is nagy örömet lel a szerinte legmagasabb női hivatásban: a családi tűzhely lobogó lángjának táplálásában. Istennek legyen hála, életünk mindig úgy sikeredett, hogy a körülmények segítették hivatása kiteljesedésében.

Sok éve Turcsik atyától hallottuk a gyerekhittanon: „A megosztott bánat fele bánat, a megosztott öröm dupla öröm”. Az erdélyi menekülthullám idején ötlött fel bennem, az én örömforrásom kimeríthetetlenül bőséges. Szép hivatás volna megismertetni azokkal, akiknek a bánatát kell megfelelni és a helyét örömmel kipótolni. Valahogy így csöppentem bele a plébániai karitászcsoport munkájába. Aztán eljött az idő, amikor egyre világosabb ösztönzést éreztem a személyesebb és bensőségebb emberi kapcsolatok ápolására. Ettől kezdve – változó intenzitással – beteglátogatóként végzek karitászmunkát.

Újból kézbe veszem a '30-as években készült fotót és eltűnök: de nagy utat járt be velünk az az egykori debreceni villamos! Igen veszélyes váltókon kattogott át, nem siklott ki viharban sem az alámosott síneken. Nagyon jó vezetője volt. Vagy inkább kormányosa? Egyáltalán vilamos volt az? Nem, sokkal inkább bárka!

Családi események

Megszületett május 8-án Sadecky János és Körtvélyesi Katalin negyedik gyermeke, Júlia Mária (aki Körtvélyesi Gézáék hatodik unokája), 24-én Demeczky Péter és Makai Ágnes harmadik fia, Márton Mihály.

Örömmel adunk hírt szerkesztőségünk gyarapodásáról: május 18-án megszületett Máriaaligeti Bence és Vajnai Krisztina első lánya, Flóra. Isten hozott, Kisvajesz!

A keresztség szentségében részesült 7-én Kiss Eszter Luca, 20-án Bálint Bence Dávid, 21-én Józsa Jakab.

Örök hűséget esküdött egymásnak 13-án Füvessy Attila és dr. Barta Ágnes, 27-én Váczi Zoltán és Fehér Tímea.

✝ Halottaink:

Bíró Jánosné (77), Borsodi Imréné (80), Lengyel Jenő (89), Pascher Ferenc (91), Balogh János (66), dr. Ozorai Zoltánné (78), Horváth Andrásné (72).

Június 30. Jézus Szíve ünnepe

„Íme a szív, aki annyira szeretette az embereket.”

(Jézus szavai Alacoque Szent Margithoz)

szentmise fényét emelték a jelen lévő ereklyék, köztük a Szent Jobb.

Árpádházi szent királyi család, járjatok közben értünk, sokat szenvedett bűnös magyar nemzetért! Elétek hozzuk hívő társainkat, családtagjainkat és minden honfitársunkat, kik nem lehettek jelen.

Az első királyi pár tiszteletének jegyében folytattuk utunkat Székesfehérvárra. Zsolozsmázva, imádkozva érkezünk a Prohászka Ottokár tiszteletére emelt monumentális bazilikához. Itt a helyi plébános, Ferenc atya vezetésével megtekintettük a templomot, valamint a boldoggá avatásra már előterjesztett Kaszap István sírját. Sétát tettünk a műemlékekben bővelkedő belvárosban, majd Takács Nándor székesfehérvári püspök úr személyes vezetésével sok-sok zarándok társunkkal együtt bementünk a püspöki főszékesegyházba, ahol közösen énekeltünk és elimádkoztunk a lorettói litániát. Másodszer részesültünk püspöki áldásban. Utunkon hazafelé még tiszteletünket tettük a II. világháborúban a Don kanyarnál elesett magyar hősök emlékművénél a Velencei tó északi partján.

Hazaérkezve János atya áldásában részesültünk, aki sajnos egészségi állapota miatt nem tarthatott velünk a zarándoklaton. Köszönet a szervezőknek, Máriának, Zsolt kántorunknak és Balthazar Zsoltnak, aki szakszerűen és jó hangulatot teremtve vezetett bennünket.

Fábry Kornél

Jó Pásztor vasárnapján Fábry Kornél diakónus és szeminarista volt Újlak vendége, négy szentmisén is ő tartotta a szentbeszédet. Beszédéből sugárzott az elkötelezett hit és az optimizmus, szent öröme bizonyosan eltöltötte hallgatóságát is. „Akartok-e szentek lenni?” - ezzel a logikus és mégis váratlan kérdéssel nemcsak a gyerekeket hökkentette meg, pedig milyen kézenfekvő volt válasza: szentnek lenni annyi, mint boldognak lenni, és hát ritka ember, aki nem erre vágyik. Meghökkenítő volt az is, hogy valaki kispap létére híve az autóstopnak, ám a magyarázat itt is hamar meggyőzőtt: az autóstop lehetőséget nyújt beszélgetésre, remek missziós alkalom - és ha Fábry Kornél atyához a stoppolás már nem fog illeni, szeretné, ha mások lépnének a helyébe. „Szerelmes vagyok Istenbe”, felelte Kornél ifjú egyetemistaként, amikor kitaró jókedve okáról kérdezték; és amikor gyanakvóan nekiszegezték a kérdést, nem pótléka-e ez csupán más hiányoknak, a Szentlélek adta nyelvére a választ: „Nem, ennek pótléka minden más!”

Kornél egyébként újlaki illetőségű, hiszen szülei egy évvel ezelőtt Újlakra költöztek és velünk együtt járnak az újlaki templomba. Fiuk templomi bemutatkozása egybeesett 40. házassági évfordulójuk megünneplésével. Fábry Kornélt június 17-én pappá szenteli püspöke Kaposvárott, így az újlaki búcsún már egyik újmiséjét mondhatja nálunk.

Sz. J.

Gyalogszerrel Márianosztrára

Idén rendezték meg 21. alkalommal a három napos ifjúsági gyalogos zarándoklatot Budapestről Márianosztrára. A zarándoklaton 350 fő vett részt, vezetője a hajdani újlaki káplán, Vargha M. Péter tokodi plébános volt. Az ifjú zarándokok a 18-as autóbussz téglagyári végállomásától gyalogoltak Márianosztrára (kb. 70 km). Éjszaka sátorban aludtak, de volt éjjeli szentségimádás is. A résztvevők nem cigarettáztak és nem ittak szeszesitalt; útközben a szentségekről elmélkedtek. A harmadik napon szentmisével fejeződött be a zarándoklat Márianosztrán, ezen kb. 4-500 fiatal volt jelen (a nyolcvan felettieket pedig Kati néni képviselte - A szerk.). Eljött sok kicsi, még alig botladozó gyermek is, akiket áldozatos szülei többnyire cipeltek a hosszú úton.

Reményünk szerint Anyánk kegyesen fogadja a fiataloknak ezt a gyönyörű, de kimerítő zarándoklatát, és imájára az Úr megkönyörül sokat szenvedett hazánkon.

Ritzky Katalin

Szentévi jubileumi zarándoklat

2000. május 13. Veszprém-Székesfehérvár

Reggel hétkor indult útjára Újlakról a 40 főnyi lelkes hívőcsapat. Az első magyar királynét, Boldog Gizellát ünneplő Veszprém ünnepi pompával fogadta az ide sereglett több ezer magyar és bajor zarándokot.

A millenniumi ünnepi szentmisét Márfi Gyula veszprémi érsek sajnálatos betegsége miatt Paskai László bíboros úr celebrálta a várban lévő bazilika mellett, szabadtéren. Prédikációjában méltatta Gizella rendkívüli érdemeit, aki Szent István király hitveseként részt vett a magyar keresztény államiség megteremtésében, egyházmegyék alapításában és felvirágoztatásában, a hit terjesztésében a még szinte pogány magyar földön. Az ünnepi

Sütöri Istvánné

Nyári miserend

Hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰Szombat: 6³⁰, 19⁰⁰Vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰Szent István kápolna:Hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰Margitsziget: vasárnap 11⁴⁵A képviselőtestület
legutóbbi üléséről

Április 27-én este János atya először a szentévi „szent programokról” szolt: A május 13-i zárandoklatról (cikkünk a 3. oldalon), templomunk június 18-i szentségimádási napjáról (ld. a hirdetések között), a templombúcsúnkról, ami ebben az évben éppen vasárnapra esik, és a ½11 órai ünnepi szentmisén Fábry Kornél újmisési áldásában is részesülhetünk. Augusztus 15-én részt veszünk az egyházmegye közös esztergomi zárandoklatán; felmerült az ötlet, hogy a vállalkozó kedvűek mehetnek gyalog. Szent István napján a Sárlos Boldogasszony zászlóval szeretnénk közösen részt venni a Szent Jobb körmeneten. Szeptember 13-ára tervezzük régi hitoktatóink köszöntését, 24-én az elsőáldozás. lesz. Egyházközségi zárandoklatra szeptember 30-án megyünk a felvidéki Garamszentbenedekre és Mária-nosztrára.

A lelkiek után az építészeti-műszaki problémák kerültek napirendre. A plébánia életveszélyes elektromos- és gázvezetékek rendszerének teljes felújítását nyáron végezzük el. A sekrestye ereszcatornájának javítását és kapujának felújítását szintén nyárra tervezzük. A templom mögötti és az Ürömi úti kápolna előtti zöldterület rendezése is most aktuális. A lourdes-i barlang elé új rácsot kell állítanunk a gyakori betörések miatt. Emléktábla állítását tervezzük a II. világháború és az 56-os forradalom áldozataiért, hasonlóan az I. világháborús emléktáblához.

A munkálatok költségeihez ill. a plébánia egyéb kiadásaihoz hozzájárulni az egyházi adó megajánlásával lehet. Befizethető az irodában vagy a sekrestyében, ill. postai csekken.

H. B. E.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

Szerkesztik: Bóné Gergely, Havasiné Zentai Edit, Dr. Keglevich Lászlóné,

Márialigeti Krisztina, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Júniusi naptár

4. V. *Urunk mennybemenetele*

8. Cs. Képviselőtestületi gyűlés este ½8-kor

10. Sz. 20⁰⁰: *Jöjj, Lángoló!*11. V. *Pünkösdszombat*12. H. *Pünkösdhétfő*, Karizmatikus találkozó18. V. *Szenháromság vasárnapja*,

szentségimádási nap, szentségkítétel ½12-kor

24. Sz. *Keresztelő Szent János születése*25. V. *Úrnapja*. Körmenet a szokott útvonalon a 9-es mise után27. K. *Szent László király*29. Cs. *Szent Péter és Pál apostolok*30. P. *Jézus Szíve ünnepe*júl. 2. V. *Sárlos Boldogasszony*, templomunk búcsúnapja,

ünnepi szentmise ½11-kor; utána agapé a plébániaudvaron

Gitáros mise a hónapban: 11-én 19⁰⁰.

Hírek, hirdetések

❖ Egyházközségünkben **pünkösdi kilencedet** kezdünk június 2-től minden hétköznap az esti szentmise után. Vasárnap, június 4-én, a ½ 7-kor kezdődő vesperással készülünk pünkösdre. *Minden korosztály részvételére számítunk!*

❖ **Az első szombati szentórát papjainkért, új papi hivatásokért ajánljuk fel.** Ebben a hónapban a szentóra június 3-án lesz az esti 7 órás szentmise után. Ez a közös imádkozás egyben a pünkösdi kilenced része.

❖ Képviselőtestületünk június 8-án, csütörtökön tartja következő összejövetelét a Szent Erzsébet teremben az esti szentmise és szentségimádás után ½ 8 órakor.

❖ Pünkösdi vigiliáján, június 10-én este 8 órakor – a pünkösdi kilenced befejezéseként – ifjúságunk előadja Sillye Jenő - Kovács Gábor: **Jöjj, Lángoló!** c. pünkösdi misztériumjátékát.

❖ „Mindnyájan beteltek Szentlélekkel” (ApCsel 2,4) – ez a mottója a **Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás IX. országos találkozásának**, amely június 12-én, pünkösdhétfőn kerül megrendezésre 9-18 óráig a máriaremetei kegytemplom kertjében. A tanítást **Bíró László** püspök atya tartja 10 órától, szentmise 15³⁰-tól.

❖ Az óbudai **espereskerület jubileumi szentségimádása** június 15-től 25-ig lesz. A szentórák részletes templomi beosztása a templomi hirdetőtáblán olvasható.

❖ A kaposvári Nagyboldogasszony székesegyházban Balás Béla püspök atya június 17-én ½11-kor szenteli pappá **Fábry Kornélt**. Mindannyiunk imáiba ajánljuk őt és valamennyi idén szentelendő kispapot.

❖ A **nyugdíjasok** keddi összejövedele június 18-tól az iskolaév kezdetéig szünetel.

❖ A **napközi** idén a plébániai munkálatok miatt csak június 19 és 30 között kerül megrendezésre. Előzetes jelentkezés Lasetzky Krisztánál, ☎: 335-5124.

❖ A Jubileumi Katolikus Nagygyűlés idejére (július 1-2) **szálláslehetőséget keresünk** a vidékről és a határon túlról érkezők számára július 1. szombat estétől vasárnap reggelig. Plébániánként 50-100 ember elszállásolására számítanak a rendezők. Jelentkezési lap a sekrestyében és az irodában kapható.

❖ **Szentföldi zárandoklat** lesz Bíró László püspök atya vezetésével augusztus 1-től 8-ig. Érdeklődés és jelentkezés minden szerdán 5 és 6-óra között a plébánia irodájában, vagy Tódor Katalinnál. ☎: 326-3379; 322-3822 (mh).

❖ Az ország katolikus templomaiban, így Újlakon is április 30-án gyűjtöttünk az árvízkárosultak javára. Isten fizesse meg az újlaki hívek bőkezű adakozását!

❖ A pingpongozni szerető felnőtteket invitáljuk közös játékokra a Szent István terembe. Az érdeklődők jelentkezzenek Szaszovszky Józsefnél, ☎: 367-7459.

❖ Egy újlaki család XIII. kerületi Pannónia utcai 1,5 szobás, félszuterén lakása eladó, bútorozva. ☎: 339-4763.